

"de kleine pepernoot"

De kleine pepernoot zat tussen de grotere in. Ze drukten hem een beetje in elkaar, deden ook hun best niet om hem wat ruimte te gunnen, nee ze bliezen zich zelfs nog een beetje op en deden laatzinnig van: "Nou erwt, eer dat ze jou gaan proeven, ben je al op!" De kleine pepernoot gaf maar geen antwoord, maar verdriet deed het hem wel. Ze waren op weg naar een school midden in het boerenland. Zwarte Piet had de zak over zijn schouder en alle pepernoten hobbelden door elkaar. Het was koud en een beetje mistig...prima Sinterklaasweer dus. Sinterklaas was er zelf niet bij, die had een enorme kiespijn...teveel taaitaai waarschijnlijk. Piet had hem al zo vaak gewaarschuwd, maar soms zijn óók bisschoppen eigenwijs. Dus zat Sinterklaas nu bij de tandarts, die overigens Goedgeld heette, wèl een passende naam voor een tandarts, al was Goudgeld misschien nòg passender geweest. Daar kwam de school ineens uit de mist opdoemen. Piet klopte stevig aan de deur en een klein meisje deed open. Ze riep: "Piet is er...Zwarte Piet!" en rende weer terug naar haar klas. Piet ging er maar achteraan, intussen in alle klassen, waar hij langs kwam een paar flinke handen pepernoten strooiend. De kleine pepernoot rolde over de grond en kwam precies tot stilstand bij de rechtersoel van een kleine jongen. Die pakte hem meteen. "Jou eet ik niet op", zei hij met een zacht stemmetje,..."jij bent klein genoeg om in een brief naar mijn broer gestuurd te worden. Die is voor een jaar in Engeland en ik mis hem vreselijk. Dit is de eerste Sinterklaas, dat hij er niet is." De kleine pepernoot zwol bijna van trots, maar hield zich nog nèt op het nippertje in...hij moest nu juist níet groter worden. Zijn kleinheid had hem aangewezen voor deze belangrijke missie. En al die grotere, die hem zo minachtend behandeld hadden? Die gingen nu smakkend ten onder...

© november 2007, Alida, BasicPublishing.nl